

res med bestemmelser, der i særlig grad giver mulighed for at iværksætte foranstaltninger, der har et produktivt sigte. Man er herved opmærksom på, at de egentlige beskæftigelsesforanstaltninger i almindelighed kun giver beskæftigelse, så længe beskæftigelsesarbejdet er under udførelse, således at der ikke herved fremkaldes en varigt virkende nedgang af ledigheden. Det anses derfor for påkrævet foreløbig forsøgsvis at søge skabt et grundlag for i det mindste på et begrænset felt at støtte fremskaffelsen af varige arbejdspladser, ikke mindst i de særlig ledighedsramte egne, idet det kun herigennem vil være muligt på længere sigt at stabilisere beskæftigelsen på et højere niveau. En sådan tilvejebringelse af varige arbejdspladser forudsætter imidlertid, at der sker en udvikling inden for erhvervslivet såvel gennem udvidelse af allerede bestående erhvervsvirksomheder — eventuelt gennem oprettelse af filialer o. lign. — som gennem etablering af nye erhvervsvirksomheder.

For at en sådan udvikling kan ske, må det imidlertid i tide sikres, at de fornødne industriarealer udbygges og evt. tillige, at der tilvejebringes de fornødne bygninger, herunder bl. a. fælles værkstedshuse.

Det er arbejdsministeriets hensigt gennem et nøje samarbejde med de enkelte kommuner at henvende sig til disse opmærksomhed på hensigtsmæssigheden af, at der træffes foranstaltninger til at gøre de af kommunerne erhvervede industriarealer tjenlige til opførelse af industri- og værkstedsbygninger, bl. a. ved udførelsen af fornødne planeringsarbejder, anlæg af veje, kloakker, vandledninger m. v. samt ved etablering af rensningsanlæg og andre anlæg, som er fornødne for en gennemførelse af de omhandlede arealers bebyggelse og deres fornødne forsyning med vand, elektricitet, gas m. v.

Med hensyn til de nærmere enkeltheder vedrørende den omhandlede udbygning af de af kommunerne erhvervede industriarealer henvises til bemærkningerne nedenfor til lovforslagets § 15.

De hidtidige erfaringer vedrørende etablering af fælles værkstedshuse synes at vise, at det med en enkelt undtagelse indtil videre kun har været muligt at gennemføre opførelsen af fælles værkstedshuse i hovedstadsområdet, uanset at der i forskellige provinsbyer har været udfoldet bestræbelser for etablering af tilsvarende huse. Ud fra de betragtninger, som er anført i det foranstående, må man anse det for rimeligt, at der søges truffet foranstaltninger til at støtte de bestræbelser, som hidtil har været udfoldet i provinsen for dermed at bidrage til at sikre en mere afbalanceret erhvervsfordeling ved at tilvejebringe de fornødne forudsætninger for en

erhvervsmæssig udbygning i de områder af landet, hvor ledigheden er særlig trykkende, og hvor der i øvrigt er rimelige muligheder for, at nyetablerede erhvervsvirksomheder kan trives. Der stilles derfor forslag om, at der i beskæftigelsesloven åbnes adgang til at yde lån til etablering af fælles værkstedshuse, jfr. nærmere bemærkningerne nedenfor til lovforslagets § 16.

Til § 14.

I lovforslagets § 14 stilles forslag om, at der for finansårene 1958-59, 1959-60 og 1960-61 stilles beløb af henholdsvis 2, 3 og 3 mill. kr. til rådighed for arbejdsministeren til ydelse af støtte til udbygning af industriarealer og til etablering af fælles værkstedshuse, jfr. nærmere lovforslagets §§ 15 og 16.

Under hensyn til, at gennemførelsen af særlige støtteforanstaltninger til de omhandlede formål må anses som en forsøgsordning, stilles der alene forslag om en bevilling, der er tidsmæssigt begrænset, men for så vidt det måtte blive påkrævet at fortsætte en udbygning efter de i lovforslaget anførte retningslinier, vil spørgsmålet om yderligere bevillinger blive taget op over for de bevilgende myndigheder. De anførte beløb er anslåede, idet der ikke foreligger erfaringsmateriale, hvorefter man med sikkerhed kan foretage en bedømmelse af spørgsmålet om størrelsen af de fornødne bevillinger, men det er i øvrigt i forslaget anført, at beløb, hvorover der ikke måtte være disponeret i et finansår, kan overføres til følgende finansår.

Det er i § 14, stk. 2, anført, at de nævnte støtteforanstaltninger fortrinsvis vil kunne iværksættes i områder med høj ledighed. Man har herved særligt haft for øje, at tilvejebringelsen af varige arbejdspladser navnlig vil være påkrævet i de ledighedsramte områder, men man har ikke ment at burde udelukke anvendelsen af de omhandlede støtteforanstaltninger i sådanne andre områder, hvor de lokale forhold måtte tale for at støtte udviklingen af erhvervslivet.

Til § 15.

Medens det i paragraffens stk. 1 er angivet, hvilke arter af arbejde der bør bringes til udførelse for at klargøre de af kommunerne til industribebyggelse erhvervede arealer, er det i paragraffens stk. 2 udtrykkeligt fremhævet, at der ikke vil kunne ydes støtte til arealernes erhvervelse, idet man ikke har ønsket, at en eventuel støtte skal kunne få virkninger på prisen for arealerne eller på kommunernes afgørelse af, i hvilket omfang det skønnes rimeligt at erhverve sådanne arealer.

I lovforslagets § 15, stk. 3, bestemmes, at støtten